

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 17 lutego 2023 r.

DIH-4.707.25.2022.BP

DECYZJA DIH-IV/16/2022

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy (...) od decyzji Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr DW-75/2022 z dnia 17 listopada 2022 r., na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 18.500 zł (słownie: osiemnaście tysięcy pięćset złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Kujawsko-Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy.**

UZASADNIENIE

Pismem nr NRB.8360.1.51.2022 z dnia 26 kwietnia 2022 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwany dalej również „*Kujawsko - Pomorskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę (...), zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 29 kwietnia 2022 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23 i 26 maja 2022 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko - Pomorskiego WIIH, w sklepie (...), mieszczącym się w (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów żywnościowych i nieżywnościowych znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak ceny i ceny jednostkowej w przypadku 36 partii produktów tj.
 - 1) Podpałka ekologiczna do grilla, pieca i kominka, Dancoal, 48szt;
 - 2) Olejowa maska do włosów porowatych, Eveline Comsetics (mix 2 rodzaje), 300 ml;
 - 3) Ekspresowa odżywka Gliss Split Ends, Schwarzkopf Gliss Hair Repair (mix 4 rodzaje), 200 ml;
 - 4) Olej 8w1 do olejowania włosów, Eveline Comsetics, 110 ml;
 - 5) Nawilżający szampon do suchej i wrażliwej skóry głowy, Evelin Cosmetics (mix 2 rodzaje), 400 ml;
 - 6) Lakier do włosów Profesjonalne Efekty, SYOSS Professional Performance (mix 3 rodzaje), 300 ml;
 - 7) Krem do twarzy, skóra dojrzała, Me&Derm (mix 2 rodzaje), 50 ml;
 - 8) Płyn do demakijażu oczu, Eye Make-Up Remover, Nivea, 125 ml;
 - 9) Płyn micelarny, Micellair Skin Breathe, Micellar Water (mix 2 rodzaje), 200 ml;
 - 10) Waschreme, Żel-krem do mycia twarzy, Nivea (mix 2 rodzaje), 150 ml;
 - 11) Maszynki do golenia jednorazowe, Bic (mix 2 rodzaje damskie i męskie), 12 szt;
 - 12) Dekorowane chusteczki trójwarstwowe, Quenn (mix 4 rodzaje), 56 szt;
 - 13) Budyń, Aksamitna konsystencja, Twój deser (mix 2 smaki, opakowanie 5 szt.), 5 x 40g;
 - 14) Olej z awokado z pierwszego tłoczenia, Biedronka, 250 ml;
 - 15) Karma dla psów z delikatną cielęciną i drobiem Mega-Paka, Cesar, 3x150 g;
 - 16) Krem-maska do skóry, 100% wegan, Tołpa Green Oils (mix 4 rodzaje), 50 ml;
 - 17) Anti-perspirant fresh-natural, Nivea (mix 3 rodzaje), 50 ml;
 - 18) Podpaski Ultra Fresh protection, Femina (mix 2 rodzaje), 20 szt;
 - 19) Podpaski wkładki klasyczne Classic Normal, Femina, 60 szt;
 - 20) Podpaski wkładki klasyczne Comfort Normal, Femina, 20 szt;
 - 21) Chipsy ziemniaczane o smaku ketchupowym, Grunchips Sticks Lorenz, 70g;
 - 22) Chipsy ziemniaczane o smaku paprykowym, Top, 170 g;
 - 23) Orzeszki ziemne w chrupiącej panierce prażone, Lorenz, 250 g;
 - 24) Chrupki kukurydziane o smaku żółtego sera, Przysnacki, 135 g;
 - 25) Chipsy ziemniaczane grubo pokrojone o smaku sera i cebuli, Grunchips X-Cut Lorenz, 140 g;
 - 26) Chipsy ziemniaczane o smaku pieczonego mięsa Pieczone żeberka, Grunchips Lorenz, 140 g;
 - 27) Alkohol Blended Scotch Whisy, The Famouse Grouse, alk. 40%, 1,5 l;
 - 28) Pomidory Cherry Gałązka, Warzywnia, op. 500 g;
 - 29) Chrupiące plasterki jabłka z cynamonem, Biedronka, 27.5 g;
 - 30) 5 rodzajów fasoli w sosie pomidorowym, Heinz, 415 g;
 - 31) Makaron w sosie pomidorowym, Heinz, 400 g;
 - 32) Musztarda (mix 2 rodzaje), Kamis, 185 g;
 - 33) Fasolka w sosie pomidorowym (mix 2 rodzaje), Heinz, 390 g;
 - 34) Jabłko prażone Rapsodia, 860 g;
 - 35) Zestaw modeli Hot Wheels, Mattel, 9 szt;
 - 36) Makaron 5 jajeczny z dodatkiem kurkumy Niteczka Walcowana, Czaniecki, 250 g;

- brak uwidocznionych cen w przypadku 16 partii produktów:
 - 1) Ochroniacze Protectiv Pads, Seven For (mix 2 rodzaje);
 - 2) Zestaw do robienia baniek mydlanych Zestaw Blaster, Fru Blu;
 - 3) Gra planszowa 3D z dodatkowymi kartami Grzybobranie, Rodzina Trelików, TREFL;
 - 4) Zestaw Puzzle+naklejki Paw Patrol, TREFL;
 - 5) Zestaw klocków model samochodu sportowego, 60322, Lego City;
 - 6) Zestaw klocków model samochodu Ice Cream Launcher, 60314, Lego City;
 - 7) Zestaw klocków model domu z 2 figurkami, 41695, Lego Friends;
 - 8) Zestaw laleczka + naklejki, Missy Meow + Baby Car;
 - 9) Prześcieradło bawełniane Jersey (mix 4 rodzaje), Smukee Home;
 - 10) Sensoryczna gra w kolory + kości w zestawie, Relaksacje, Joinco;
 - 11) Bąbelkowa układanka logiczna, Relaksacje, Joinco;
 - 12) Tęczowe koło bąbelkowe, Relaksacje, Joinco;
 - 13) Ciastolina PD VET, Play-Doh
 - 14) Zestaw figurka psa z pojemnikami ciastoliny, PAW Patrol, Play-Doh;
 - 15) Lalka do zabawy w wodzie z zestawem 6 niespodzianek , Color Reveal Barbie, Mattel;
 - 16) Zestaw figurek z akcesoriami Polly-Pocket, Soccer Squad Compact, Mattel;

- brak cen jednostkowych w przypadku 1 partii produktu:
 - 1) Piwo jasne pasteryzowane Kustosz 4-pak, 4 x 500 ml;

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 28 kwietnia 2021 r. (nr akt kontroli: DW.8361.94.2022).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił trzy przypadki naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 3 – 4 sierpnia 2021 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych – decyzją nr DT-69/2021 z 2 grudnia 2021 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 17.000 zł,
- 2) 1 – 3 marca 2022 r, stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych – decyzją DT-18/2021 z 12 kwietnia 2022 r. nałożono karę pieniężną w wys. 17.500 zł,
- 3) 12 – 17 maja 2021 r. stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych – decyzją DW-48/2022 z 20 lipca 2022 r. nałożono karę pieniężną w wys. 18.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 17 października 2022 r., Kujawsko - Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DW-75/2022 z 17 listopada 2022 r. Kujawsko - Pomorski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 18.500 zł (słownie: osiemnaście tysięcy pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu kolejnego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana 21 listopada 2022 r.

Pismem z 2 grudnia 2022 r., (data stempla 5 grudnia 2022 r.) Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji zarzucając naruszenie prawa materialnego oraz przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik rozstrzygnięcia:

- art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez nałożenie kary za niewidacznianie cen,
- art. 6 ust. 2 i 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 8 zdanie drugie dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom poprzez naruszenie zasady proporcjonalności kary,
- art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców poprzez niewskazanie w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli jej miejsca,
- art. 77 § 1 kpa poprzez naruszenie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego,
- art. 80 kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów,
- art. 6, art. 8 i art. 11 kpa poprzez naruszenie zasad praworządności, pogłębiania zaufania do organów administracji oraz zasad przekonywania.

Strona w odwołaniu wniosła również o dostarczenie decyzji wydanych przez organ pierwszej instancji o karze pieniężnej w przeciągu miesiąca października i listopada 2022 r. z tytułu niewidocznienia ceny i ceny jednostkowej oraz ceny, bowiem w ocenie Odwołującej się jest ona karana surowej niż inni w podobnych przypadkach. Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 18 stycznia 2023 r. postanowił dopuścić dowody objęte w/w wnioskiem.

Pismem z 27 grudnia 2022 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie strony zasługuje na uwzględnienie ale z i innych względów niż przywołane przez stronę w odwołaniu.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do brzmienia art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy uwzględnić przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Organ odwoławczy jest również zobligowany do określenia wytycznych w zakresie wykładni przepisów, których błędnej wykładni dokonał organ I instancji w zaskarżonej decyzji (art. 138 § 2a kpa). W świetle tej regulacji organ odwoławczy może wydać decyzję kasacyjną, gdy organ I instancji przy rozpatrywaniu sprawy nie przeprowadził w ogóle postępowania wyjaśniającego lub naruszył przepisy postępowania w stopniu uzasadniającym uznanie sprawy za niewyjaśnioną i przez to niekwalifikującą się do merytorycznego rozstrzygnięcia przez organ II instancji (zob. wyrok NSA z dnia 14 lutego 2017 r.; sygn. akt II OSK 1386/15). Należy przy tym podkreślić, że rozstrzygnięcie kasacyjne może zapaść wyłącznie w sytuacji, gdy wątpliwości organu II instancji co do stanu faktycznego nie da się wyeliminować w trybie art. 136 kpa.

Zwrot "konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy", będący podstawą zastosowania art. 138 § 2 kpa jest równoznaczny z brakiem przeprowadzenia przez organ I instancji postępowania wyjaśniającego w całości lub znacznej części, co uniemożliwia rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. W okolicznościach tej konkretnej sprawy wydanie decyzji odwoławczej typu merytorycznego naruszałoby zasadę dwuinstancyjności, określonej w art. 15 kpa.

Odwołanie Strony zostało oparte na zarzutach naruszenia przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania w sposób mający wpływ na rozstrzygnięcie. Jak podniosła Strona: „(...) ukaranie jest bezpodstawne, bo organ w legalny sposób, zgodnie z art. 6 kpa i zasadą praworządności, nie stwierdził naruszenia z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.”

Niezależnie od zarzutów odwołania należy stwierdzić, iż zaskarżona decyzja nie zawiera w swoim uzasadnieniu rozważenia przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary, o których mowa w art. 189f kpa. Zgodnie z powołanym przepisem:

§ 1. Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia

administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

§ 2. W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

§ 3. Organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, art. 189f § 1 kpa formułuje obowiązek rozważenia przez organ, przed wydaniem decyzji wymierzającej administracyjną karę pieniężną, czy w sprawie zachodzą okoliczności warunkujące zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. W przypadku przesłanek z art. 189f § 2 kpa ich rozważanie odnosi się do fakultatywnego ich stosowania przez organ I instancji. Zaskarżona decyzja nie zawiera w swojej treści przywołania tych przepisów, co oznacza, że organ przed wydaniem decyzji wymierzającej administracyjną karę pieniężną nie rozważył odstąpienia od wymierzenia kary (por. uzasadnienie wyroku NSA z dnia 14.01.2022r. I OSK 269/19: *„Stąd też wydanie (...) decyzji nakładającą karę pieniężną, powinno być poprzedzone rozważeniem, czy w sprawie nie wystąpiły przesłanki z art. 189f KPA dotyczące odstąpienia od nałożenia kary. Brak zaś odniesienia się przez organy co do możliwości wynikającej z powołanego art. 189f KPA czyni wydane w sprawie decyzje przedwczesne. Na skutek rozważenia przesłanek wskazanych w tym przepisie może bowiem dojść do sytuacji, że organy uznają, iż istnieje podstawa do odstąpienia od nałożenia na skarżącego kary pieniężnej i kara nie zostanie nałożona. Regulacje dotyczące postępowania administracyjnego nakładają na organy obowiązek dokładnego ustalenia stanu faktycznego sprawy w drodze wszystkich niezbędnych w tym zakresie czynności, a w przypadku postępowań w sprawie nałożenia administracyjnych kar pieniężnych ustalenia te powinny dotyczyć nie tylko okoliczności związanych ze spełnieniem przesłanek uzasadniających nałożenie kary (...), ale również przesłanek uzasadniających odstąpienia od nałożenia kary (art. 189f KPA).”*).

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy, będący podstawą zastosowania art. 138 § 2 KPA, jest równoznaczny z brakiem przeprowadzenia przez organ I instancji postępowania wyjaśniającego w całości, co uniemożliwia rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Prezes Urzędu nie może wydać decyzji merytorycznej, podczas gdy organ I instancji, na którym ciąży obowiązek uprzedniego rozważenia przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary z art. 189f § 1 kpa przed wymierzeniem kary na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, takiej analizy w swojej decyzji nie przeprowadził.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Aby można było zastosować odstępianie od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 KPA jednocześnie powinny być spełnione dwie przesłanki: znikoma waga naruszenia prawa jak i zaprzestanie przez stronę naruszania prawa. Pierwsza przesłanka określona w art. 189f § 1 pkt 1 KPA odnosi się do obligatoryjnego zastosowania przez organ odstępiania od wymierzenia kary w przypadku zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa. Ustawodawca jako pierwszą przesłankę wskazał znikomą wagę naruszenia prawa ale poprzez spójnik „a” wzmocnił ją następną przesłanką odnoszącą się do zaprzestania naruszania prawa, co należy rozumieć w ten sposób, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa ma zastosowanie o ile strona zaprzestanie naruszania prawa. Powyższe oznacza, że obydwie przesłanki są ze sobą powiązane i wzajemnie się uzupełniają. Dlatego też art. 189f § 1 pkt 1 KPA należy rozumieć w ten sposób, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma i strona zaprzestała naruszania prawa. Tym samym zaistnienie jednej przesłanki np. zaprzestania naruszania prawa nie jest wystarczające do zastosowania w stosunku do strony instytucji odstępiania od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W kwestii oceny przesłanki zaprzestania naruszania prawa wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w swoim wyroku z 18 sierpnia 2020 r. (sygn. akt II GSK 497/20): „*W relacji do daty ustanowienia obowiązku (...), jego prawidłowe wykonywanie przez strony skarżące, jak wynika to z oświadczenia z dnia (...) i zawartej w nim deklaracji, należy datować (dopiero) na moment wskazany w tym oświadczeniu.*”

Wagę naruszenia prawa odnosi się do poziomu naruszenia norm chroniących interes publiczny lub interes społeczny, rozumiany jako interes konkretnej grupy społecznej. W tym przypadku chodzi o naruszenie interesu społecznego, czyli interesu konsumentów. Ustawodawca nigdzie nie wskazał okoliczności, którymi organ powinien kierować się przy wartościowaniu stopnia klasyfikacji naruszenia prawa, który ma być "znikomy". W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że ocena znikomości musi być zindywidualizowana, a więc odnosząca się zarówno do sytuacji zobowiązanego podmiotu, jak i okoliczności, w których doszło do naruszenia oraz jego wagi z punktu widzenia interesu publicznego. Chodzi tu o realizację w odniesieniu do sankcji administracyjnej funkcji ochronnej polegającej na ochronie wartości realizowanych przez normy prawa administracyjnego oraz funkcji pomiaru wagi chronionego dobra mierzonej stopniem dolegliwości sankcji administracyjnej w relacji do społecznej wagi chronionych wartości. (por. wyrok NSA z dnia 08.09.2022 r., sygn. akt II GSK 744/19). Odnosząc się od chronionych wartości i dóbr, to zostały one określone w ustawie o informowaniu o cenach w powiązaniu z motywami (1), (2) i (6) dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.Urz.UE.L Nr 80, str. 27).

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że niezależnie od zarzutów odwołania, nie odniesienie się do art. 189f § 1 pkt 1 kpa przez organ I instancji w wydanej przez ten organ decyzji wymierzającej karę stanowi błąd co ustaleń faktycznych.

Powyższe nie oznacza, że wydanie decyzji kasacyjnej przez Prezesa Urzędu stanowi ocenę czy konkretne przepisy prawa materialnego powinny w danej sprawie stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia o określonej treści, czyli decyzji na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Decyzja kasacyjna zawiera ocenę, że konieczność zastosowania lub

niezastosowania danych przepisów prawa, a przed wszystkim art. 189f § 1 pkt 1 kpa, skutkuje koniecznością przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w określonym zakresie (por. wyroku NSA z dnia 28.09.2022 r., sygn. III OSK 1845/22: „Zastosowanie lub wykładnia przepisów prawa materialnego stanowiących podstawę rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej może mieć zasadnicze znaczenie dla ustalenia, czy konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, a zatem czy doszło do naruszenia przepisów postępowania w stopniu uzasadniającym wydanie decyzji kasacyjnej. (...) Nie jest to zatem ocena, czy konkretne przepisy prawa materialnego powinny w danej sprawie stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia o określonej treści, ale ocena, czy konieczność zastosowania danych przepisów prawa materialnego skutkuje koniecznością przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w określonym zakresie”).

Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w całości, w sytuacji gdy nie zrobił tego organ I instancji, naruszałoby wynikającą z art. 15 kpa zasadę dwuinstancyjności postępowania, bowiem oznaczałoby przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego tylko w jednej instancji - w odwoławczej - a nie w dwóch instancjach. Przeprowadzenia takiego postępowania na etapie wydawania decyzji I instancji zabrakło. Rozważenie przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 kpa ma wpływ na treść rozstrzygnięcia, ponieważ gdyby organ I instancji doszedł do przekonania, że w sprawie doszło do jednoczesnego spełnienia dwóch przesłanek zaprzestania naruszenia prawa i znikomej wagi naruszenia prawa, to wydanie zaskarżonej decyzji byłoby bezprzedmiotowe i organ wtedy powinien wydać decyzję w trybie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Organ odwoławczy jest również zobligowany do określenia wytycznych w zakresie wykładni przepisów, których błędnej wykładni dokonał organ I instancji w zaskarżonej decyzji (art. 138 § 2a kpa). Tym samym w ocenie Prezesa Urzędu, Kujawsko-Pomorski WIIH powinien ponownie przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie, rozważyć czy w sprawie nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, o których mowa w art. 189f kpa. Powyższe powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji wymierzającej karę lub w treści decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej. Z uwagi na nieprzeanalizowanie przesłanek w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary, wydanie przez organ I instancji w stanie faktycznym sprawy decyzji wymierzającej karę było przedwczesne i godzi w prawo skarżącego do rzetelnego rozpatrzenia sprawy.

Na tej podstawie Prezes Urzędu uchyla w całości decyzję Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr DW-75/2022 (sygn. akt DW.8361.94.2022) z dnia 17 listopada 2022 r. i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Kujawsko-Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, w szczególności art. 15 kpa i art. 189f § 1 pkt 1 kpa, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 100 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 259); § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 poz 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1.
2. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a